

Večernik

Leto III. (X.), štev. 165

Maribor, sreda 24. julija 1929

»JUTRA«

Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri

Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409

Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:

Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13

Oglaš po tarifu

Oglaš sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Zanimiv dogodek

so nedavno zaznamovali italijanski in tudi naši časopisi: peščica otrok italijanskih kolonistov v vrbaski oblasti v Bosni je v propagandistične svrhe obiskala Italijo. Dogodek ni važen, vendar za nas poučen. Važen ni iz razloga, ker par stotin italijanskih kolonistov v Bosni gotovo nič ne pomeni in se oni tam nacionalno ne morejo afirmirati. Oni niso bili importirani v Bosno v politične svrhe, niti v svrhu poitalijančenja tamšnjega naroda, saj s svojim neznatnim številom ne morejo tam absolutno ničesar doseči. Dejstvo samo pa je za nas poučno, ker nam kaže, kako Italija vsakemu atomu svoje narodnosti posveča veliko pažnjo, kako se briga za to, da se noben človek ne odtuji italijanski narodnosti, da si od tega ne pričakuje nobenih koristi in da si ve, da je zamen vsaka skrb, vsak trud in vsak izdatek, da bi se rešilo, kar je v naprej obsojeno na potop v morju slovanske narodnosti.

Grupino Italijanov v vrbaski oblasti je importirala Avstrija l. 1884 iz južne Tirolske, iz današnjega Trenta. Importirala jih je izključno v kmetijske svrhe, odnosno v vinogradniške. Morda tudi zato, ker je skušala germanizirati južno Tirolsko. Na Tirolskem, v vinorodnih krajih, je pobrala Avstrija par stotin revnih italijanskih vinogradnikov in jim dala kruha v Bosni, naselivši jih na eraričnem ozemlju, ki so ga dobili zastoni. Postavili so jim tam tudi cerkev in šolo šolskih sester. Mahovljani — tako se imenuje vas — je edina vas v vrbaski oblasti, kjer žive Italijani kompaktno, vsega skupaj štiri do petsto duš. Zaysem je italijanskih naseljencev v vrbaski oblasti krog 1500. To število v narodnostnem razmerju ne pomeni nič in nima izgleda, da bi kdaj moglo kaj pomeniti. To dokazuje tudi že dejstvo, da mnogi od mlajše generacije sploh ne znajo več italijanskega jezika, da se torej počasi asimilirajo in da tekem dveh do treh desetletij, ko izumre starejša generacija, ne bo o Italijanih tam več sledu. Ostal bo samo še spomin in v starih papirjih bo stalo, da je nekoč v nekih vaseh vrbaske oblasti živela peščica Italijanov-priseljencev, ki so se bavili z vinogradništvom. Danes sicer še italijanski službeni predstavnik v Sarajevu vodi stalno skrb za te koloniste in jih obiskuje. Vendar tudi z gospodarske strani ti kolonisti niso tako močni, da bi se mogli vzdržati kot taki v morju naše narodnosti, zlasti še, ker je vinogradništvo z ozirom na razne vremenske neprilike najriskantnejša panoga kmetijstva in ker na drugi strani ti kolonisti ne spadajo med najdelavnejše tamonjše prebivalce.

Če se torej italijanska država, koje državljanji so še danes ti italijanski kolonisti, še vedno briga tudi za to peščico svojega naroda, je to dokaz, kako se mora vsaka država brigati za člane svojega naroda tudi izven svojih meja. Mi smo že ponovno opisovali skrb italijanske vlade in njenih predstavnikov za vsak, tudi najmanjši drobec italijanskega naroda v drugih državah. So tudi cele organizacije, ki vodijo o tem točno evi-

Tragična smrt dveh orožnikov

ZNANI HRVATSKI KOMUNIST CVETKO ČELAN JE DANES V DUBROVNIKU PRI ZASLIŠANJU USTRELIL DVA OROŽNIKA. — POSREČEN BEG V PANIKI.

DUBROVNIK, 24. julija. Tukajšnja policija je dobila včeraj obvestilo, da bo prispel z današnjim jutranjim vlakom iz Zagreba nevarni komunistični agitator Cvetko Čelan. Čim je prispel vlak v Dubrovnik, so bili podvrženi vsi potniki brez izjeme najstrožji osebni kontroli. Končno se je res posrečilo izslediti iskanega Cvetka Čelana, ki je imel s seboj potni list, glaseč se na ime Cvetko Škarić. Čelan je prispel v Dalmacijo zato, da stopi v stike s komunisti v Dubrovniku in da razširi komunistično propagando tudi na Dalmacijo. Pod močno policijsko es-

korto so odpeljali Čelana s kolodvora na policijski komisariat. Še predno pa so mu mogli staviti kako vprašanje, je potegnil Čelan iz žepa samokres ter oddal dva zaporedna strela na orožnika Marina Patičića in stražnika Nikolo Gjuričića, ki sta stala poleg njega. Oba varnostna organa sta bila takoj mrtva. Nastala je splošna panika, tekem katere se je Čelanu posrečilo pobegniti in ga kljub intenzivnemu iskanju in poizvedovanju še dosejati niso mogli izslediti. Notranje ministrstvo je razpisalo za njegovo aretacijo nagrado v znesku 30.000 Din.

Pričetek pogajanj med Anglijo in sovjetsko Rusijo

SOVJETI POZDRAVLJAJO ANGLEŠKO INICIJATIVO ZA OBNOVITEV DIPLOMATSKIH ODNOSAJEV MED OBEMA DRŽAVAMA.

MOSKVA, 24. julija. Sovjetska vlada je potom norveškega poslanca ki posredovalca poslala angleški vladi noto, ki se peča z angleško ponudbo za obnovo diplomatskih odnosov med Veliko Britanijo in sovjetsko Rusijo. Sovjetska vlada v noti pozdravlja inicijati-

vo in izraža pri tem nado, da bosta imeli od novih pogajanj korist obe državi. Istčasno sporoča sovjetska vlada angleški vladi, da je dobil sovjetski poslanik v Parizu naročilo, da stopi kot pooblaščen delegat z angleško vlado takoj v stike.

Položaj na Daljnem Uzhodu

LONDON, 24. julija. Položaj v odnosih med sovjetsko Rusijo in Kitajsko postaja vedno bolj kompliciran. Iz Šanghaja se potrjuje vest, da je v področju Mančulija dejanski prišlo do novih spopadov, pri katerih so imeli Kitajci 13 mrtvih in okoli 50 ranjenih, dočim izgube na ruski strani niso znane. V teh spopadih so sodelovala tudi sovjetska letala. Po kitajskih poročilih se streljanje na tem odseku nadaljuje in se zdi, da se sovjetske čete pripravljajo na splošen naskok. Kljub vsem tem vestem pa angleški krogi domnevajo, da so vsi doseženi spopadi le posledica nediscipliniranosti nekaterih oficirjev. Iz Harbina poročajo, da je sedaj koncentrirano ob mandžurski meji že nad 200.000 Kitajcev. »Manchester Guardian« prinaša obširno poročilo o sedanjem položaju na Kitajskem in naglašja, da je sedanje razpoloženje podobno onemu l. 1926, ko je nastala srdita kampanja proti Angliji. Sedaj se v še večji meri prakticira to proti Rusiji. Vsi listi zahtevajo kar najbolj energičen nastop proti komunistični Rusiji.

Pa tudi v sovjetski Rusiji vlada od dne do dne bojevitije razpoloženje. Po vseh mestih se neprestano vrše demonstracije in se zlasti delavstvo zavzema za to, da je treba vzhodno-kitajsko železnico zasesti za vsako ceno, če treba

tudi za ceno vojne. »Robočaja Moskva« zatrjuje, da so kitajske oblasti kupirale železnico v Mandžuriji na nasvet raznih finančnih skupin iz inozemstva in da gre vsekakor za internacionalno zaroto, da bi se sovjetska Rusija zapletla v vojno.

Železniška nesreča pri Nišu

NIŠ, 24. julija. Včeraj popoldne se je pripetila na postaji Crveni Krst težka železniška nesreča. Pri premikanju sta trčila dva tovorna vlaka. Obe lokomotive in več vagonov je bilo zelo težko poškodovanih. Človeških žrtev k sreči ni zaznamovati. Ranjen je bil je kurjač Mihajlović. Radi nesreče je bil promet za eno uro prekinjen.

Veliko znižanje ameriškega vojaškega proračuna

WASHINGTON, 24. julija. Predsednik Hoover je imenoval posebno komisijo iz vojaških strokovnjakov, ki je dobila nalog, da izdela realen načrt za zmanjšanje vojaških bremen. Načrt naj bi bil v smislu tega stremjenja izdelan tako, da bi se vojaški izdatki, ki znašajo sedaj letno 803 milijone dolarjev, znižali na predvojnih 266 milijonov, ker Zedinjene države ne morejo več prenašati neproduktivnih iz-

datkov za militarizem v dosedanji meri, ne da bi bilo pri tem oškodovano narodno gospodarstvo. Predsednik Hoover je dalje izrazil prepričanje, da bo po doseženem sporazumu v vprašanju razoroževanja na morju mogoče napraviti prihranke tudi pri vojni mornarici.

Srbski seljaki posetijo Slovenijo

BEOGRAD, 24. julija. Po posetu — ki so ga lani dalmatinski seljaki napravili srbijanskim, je krenila sedaj večja skupina srbskih seljakov iz Skoplja, da s svojim voditeljem, kmetijskim referentom Palićem, vrne obisk prečanskim seljakom. Posetiti nameravajo Hrvatsko, Slovenijo, Dalmacijo in Bosno. Na Hrvatskem ostanejo 4 dni in si bodo ogledali vse kmetijske ustanove in razna veleposestva. Ves čas bodo gostje mesta Zagreba, iz Hrvatskega odidejo srbski seljaki preko Karlovca v Slovenijo in bodo gostje Ljubljane in kmetijskih zadrug. Preko Metkovića se odpeljejo potem v Dalmacijo in se vrnejo končno preko Sarajeva zopet v Srbijo.

Zarubljeni princ Karol

BUKAREŠT, 24. julija. Rumunski uradni list objavlja oglas, da bodo državne oblasti prodale na dražbi 100.000 kg žita, last bivšega rumunskega prestolonaslednika Karla, ker ni plačal 300.000 lejev, ki jih dolguje na davkih.

Otrok na mrtvaškem odru v pla-

menih!

Iz Svečine nam poročajo: Viničarju I. Cvetniku iz Svečine je umrl poldrugo leto star otrok. Mrlička so položili na mrtvaški oder. Radi vročine je odredil mrtvaški ogled, da se krsta zapre. Krog odra so razporedili običajne sveče, katere so prižgali. Mrlička so pustili samega. Vsled vročine se je nagnila goreča sveča, ki je povzročila, da so se tančice ob krsti vnele. Slučajno se v službi nahajajoča dva finančna stražnika sta opazila gost dim, ki je silil iz oken viničarije. Ker sta slutila požarno nesrečo, sta šla pogledat v hišico in ugotovila, da je mrtvaški oder v plamenih. S pomočjo so sedov in domačinov sta finančna stražnika preprečila požarno katastrofo, ki bi lahko vso viničarijo uničila do tal. Ko je bila reševalna akcija končana, so ugotovili, da so mrličku zgorele noge in desna stran glave. Krsta je na desni strani zoglenela. — Stvar ima v rokah orožništvo in nosijo krivdo na nenavadni nesreči domačini, ki so pustili mrlička med gorečimi svečami nezavarovanega.

Usoden padec s kolesa.

Pri mestnem vodovodu je padel 31-letni železničar Anton Horvat iz Orehove vasi tako nesrečno s kolesa, da si je nalomil desno roko v nadlaktju. Rešilni oddelček je ponesrečenca odpremil v bolnico. Nesreča se je zgodila radi tega, ker se je kolesar hotel umakniti nekemu avtomobilu in je pri tem zapeljal v me-nik ob cesti.

Zobobol.

»Zob te boli? Jaz bi dal ta nesrečni kočnik takoj izdreti, ako bi bil moj!«
»To bi storil tudi jaz, ako bi bi!«

Na obisku v počitniški koloniji na Pohorju

VELIKOPOTEZNI NAČRTI ZA BODOČNOST.

Solnce je peklo, ko smo se po sicer že stari, a šele sedaj za turiste markirani lepi položni poti iz Zgornje Polskave minolo soboto popoldne vzpenjali proti Smartnu na Pohorju. Mimo prijaznih pohorskih kmetij, redkih sicer, se vije pot skozi gozdove, kjer odcvetajo kostanji, mimo dišečih lip, v katerih šume pridne čebelnice. Na desni gledaš masiv severnega Pohorja z Mariborsko kočjo in Arehom, spodaj za teboj se počasi izgublja Dravsko polje z Vurberkom in Ptujskim gradom v ozadju, z leve pa te pozdravljajo Ivanšica, Donačka gora in Boč ter njih pogorja. Sedaj na levo, sedaj na desno globoka strmina in globoko dol čuješ šumenje pohorskih voda.

Prijazno te pozdravi starodavna cerkva 750 m visoko: Sv. Martin. Čedna vasica, sedaj od solca žgana in prašna. Tam na levo na hribu kakor graščina se dvigajo poslopja župnišča. Moj sošolec iz gimnazije župnikuje gori že dolga leta: kralj na Betajnovi. Šola je precej prostorna. Baš ta dan, 20. t. m., se je vselila v en razred skupina ferijalcev iz Dečjega doma v Mariboru — 18 dečkov — pod vodstvom gdnice učiteljice Žoharjeve in učitelja Malenška.

Vsi skupaj smo šli v obiske počitniški koloniji Društva za varstvo in zaščito mladine, ki leži še pol ure stran od vasi, tja proti tinjski strani. Sredi stoletnih smrekovih gozdov, na položni jasi baraka in sedaj tudi že novo poslopje. Že od daleč čuješ veselje smeh in krik mladine, ki se igra. 60 jih je danes, 32 dečkov, 28 deklic. Ravno kar so prišli z dolgega celodnevne izleta: čez sv. Tri kralje, preko Šumika, čez Areh in sv. Uršulo. Za manjše je to veliko, vključno temu pa se veselo igrajo in skačejo, kakor bi ne bili prav nič utrujeni. Organizacijo kolonije vodi g. ravnatelj Dečjega doma, Slavoj Dimnik z gospo soprogjo, ki sta oba bila ta dan tam in sta se tudi udeležila izleta. Nadzorstvo nad dečki imata gg. učitelj Vojeslav Ipavec in abiturient Kosič, znan pod skavtskim imenom Puma, ki kakor oče gre z otroci in ga dečki silno obrajtajo. Neprestano čuješ klicati njegovo ime zdaj s te, zdaj z one strani. Zvečer si zakurijo po skavtski šegi taborni ogenj in Puma jim mora pripovedovati. Pobožno ga poslušajo. Dasi so otroci zelo različne vzgoje od doma in različnih navad in razvad, se je vendar že njegovemu in ostalih voditeljev srečnemu nastopanju posrečilo spraviti v kolonijo duha discipline, ki pa seveda ni strogo vojaška, vendar takšna, da se je vsak moralno zaveša. So tu otroci iz premožnejših rodbin, ki same plačujejo celo oskrbo (600 Din na mesec); so zopet revnejši, ki plačujejo polovico ali še manj, in so končno taki, ki jih je poslala v kolonijo v svrhu okrevanja mestna občina na svoje stroške. Vendar v koloniji ni nobene razlike. Večinnoma so dozdaj ferijalci še iz Maribora. Stremljenje gre za to, da se ustvari obilna počitniška kolonija — v svrhu okrepčanja in tudi zdravljenja v tem čistem pohorskem zraku.

Gospodinjstvo vodi s pomočjo še ene tovarišice zaščitna sestra Milka Plešičar, energično 21-letno dekle, kuha prav dobro in obilno gospa Marjetica iz Dijaškega doma. Baš ta dan je imela god. V petek zvečer so ji otroci zapeli dve pesmi, eden je deklamiral voščilo in ji dal šopek, najmlajši jo je poljubil. Jokala je vsa ginjena in ne dvomim, da bo ferijalcem tudi še z naprejem stregla z enako ljubeznijo in obilnostjo kot doslej. Kuhinja je že v novem poslopiju, ki je za enkrat matično poslopje. Precej obsežna je in svetla. V tem poslopiju so v nadstropju spalnice za dekleta, spodaj pa poleg kuhinje še veliko skladišče za živila, spalnica za nekaj dečkov in pa spalnice za voditelja kolonije. To poslopje je kakor vzraslo iz tal, tekom treh tednov je bilo že pod streho in tudi že urejeno za kuhanje in spanje.

Glavni del kolonije — dečki — spi še v baraki, ki stoji tam že od lani. Je seveda precej na tesno, pa kaj, saj so otroci itak ves dan na svežem zraku. Za letoš primanjkuje še prostora za slučajnega, deževnega vremena čez dan.

Za enkrat so napravili lopo z mizami, kjer bodo ferijalci zavživali svoje zajutke, južine, obede in večerje in se tudi skrivali za slučaj dežja.

Sedanjam kolonistom se bliža na žalost že konec njihovega veselja v krasnem pohorskem zatišju. Zakaj že 1. avgusta nastopi druga skupina, istotako 60, ki ostane tudi mesec dni. Marsikateremu se že danes bridko stori, če pomisli, da bo že čez par dni moral zapustiti ta nebeško lepi kraj. Še celo oni, ki ga je pred pril. 2 tednom prišlo takšno domotožje za mamico, da je nekega lepega dne izginil in se napotil peš proti Mariboru, in da ga je Puma le s težavo izsledil in pripeljal nazaj v kolonijo, se je sedaj tako navadil, da se mu toži iti od tam. In kaj neki bo rekel mali Gjorgje, Srb, ki je tako ponosen, da se je hotel za vsako ceno ubiti, ker ga je bilo sram, da so ga videla dekleta, kako je padel na nos in si ga pobil, da je tekla kri? In kako bo pri srcu malemu veseljaku, ki se norčuje iz tovariša, ko pride mamica na obisk in ga poljublja, ki se je pa vendar tudi razžalostil ono nedeljo, ko mu je mamica obljubila, da ga bo prišla obiskat, pa je ni bilo? Ej, so vam vmes pravi originali, a vsi skupaj dobre dušice, ki postajajo vedno boljše pod vplivom dobrih vzgojiteljev in voditeljev.

Danes je pohorska počitniška kolonija v Smartnem šele v razvoju. So to prvi početki velike institucije, ki naj postane pravi blagoslov za vso mariborsko oblast. Društvo, ki je pričelo z delom, si je naložilo ogromno nalogo. Daj Bog, da bi ga moglo s pomočjo poklicanih faktorjev in vsega naroda plodonosno izvesti do konca. Materijalne sile društva samega so za enkrat izčrpane: nad četrt milijona je izdalo za posestvo (35 ha), za novo poslopje in za inventar (kuhinjska oprema, 66 opremljenih postelj itd.). V načrtu je za prihodnje leto zgradba velikega novega poslopja, ki naj bi obsegalo dnevne prostore za slučaj deževnega vremena in pa obednice. V načrtu je zgradba najmanj 10 spalnih lop, v katerih bi tekom časa lahko bilo spravljenih nad 300 otrok, ki bi se jih delilo: manjše in večje posebej, srednješolce posebej, slabotne posebej itd. V načrtu je za pozneje nižje v dolini zgradba velikega centralnega poslopja z vsemi modernimi zdravstvenimi pripomočki in s stalno zdravniško službo. Iz sedanje male počitniške kolonije naj bi tekom časa nastal velik dečji sanatorij, zdravilišče, okrevališče, okrepčevališče, kjer bo ločena zdrava in bolelna deca.

Naravno, da treba že danes misliti tudi na kanalizacijo, elektrifikacijo, napeljavno vodovoda, na zgradbo velikega kopališča itd. Vse to je v načrtu, vse to je — muzika bodočnosti. Kakor so si Čehi ustvarili takšen zavod v Tatrah, naj bi se v tem pohorskem zatišju ustvarilo to za vso mariborsko oblast. Društvo bo v tej smeri in v to svrhu apeliralo na državne in vse samoupravne oblasti od oblasti po do občine. Prepričan sem, da bodo vse te korporacije imele za stvar dovolj razumevanja, tako da bo mogoče — postopno sicer, vendar pa v dogledni bodočnosti — realizirati velik del teh dalekosežnih načrtov.

Baš so kolonisti odvečerjali in odmolili, ko smo se poslovili od lepega kraja. Ko smo se drugo jutro popenjali od Smartna proti Arehu, nas je tam z leve v ozadju neprestano pozdravljala velika državna zastava, ki vihra na hribočku nad kolonijo. Daleč gori smo čuli tudi še veseli smeh kolonistov...

K sprejemu delegatov JČ lig.

Danes je dobila mariborska JČ liga od centralne JČ lig v Pragi obvestilo, da se pripeljejo že v četrtek ob 13.53 na kongres v Sarajevo skozi Maribor razven iz Brna tudi delegati iz Košic, Bratislave in Olomouca, ki bodo nato v Zagrebu prenočili ter tam počakali glavne delegacije, katera se pripelje iz Prage skozi Maribor šele v petek ob 13.53. Odborniki in člani lige in drugi prijatelji Čehoslovakov so prošeni, da pridejo pozdravit že v četrtek delegate iz Morave in Slovaške.

Mariborski in dnevni drobiž

Nova gradbena dovoljenja.

Na svoji snočnji seji je izdal mariborski mestni svet sledeča nova gradbena oziroma uporabna dovoljenja v Mariboru: Peter Albanese, lekarnar v Frankopani ulici 18, preureditev hiše; Marko Lah, zgradba stanovanjske hiše in gospodarskega poslopja v Melju; Vinčko Lasič, zgradba gospodarskega poslopja in lesene odprte lope na Tržaški cesti 98; Ivan Völker, preureditev hiše v Kršnikovi ulici; Franc in Marija Lužar, zgradba pritlične stanovanjske hiše v Medvedovi ulici; Albin Šonc, zgradba pritlične stanovanjske hiše; Andrej Žele, zgradba enonadstropne stanovanjske hiše v Koroščevi ulici; Franc Lužar, veterinar, zgradba pritlične stanovanjske hiše v Medvedovi ulici 4; Franjo Verželj, zgradba lesene lope na Slomškovevi trgu 13; Josipina Zebiš, preureditev pritlične hiše v Stritarjevi ulici 15; Franjo Vidic, zgradba pritlične stanovanjske hiše v Rosinovi ulici 21; Josip Stuhec, zgradba enonadstropne stanovanjske vile v Vrtni ulici.

Smrtna kosa.

V Slivnici pri Mariboru je umrl včeraj popoldne g. Avgust Živko, učitelj v poklju. Pogreb se bo vršil v četrtek, 25. t. m. ob 16. uri iz hiše žalosti na tamkajšnje pokopališče. Blag mu spomin, žalostim naše iskreno sožalje!

Umrl je

danes g. inž. Janu Vančku v 16. letu starosti njegov sin František Vanč, dijak IV. razreda realke v Mariboru. Pogreb se bo vršil v petek, 26. t. m. ob 17. uri iz mrtvašnice mestnega pokopališča v Pobrežju. Blag mu spomin, težko prizadeti robini naše iskreno sožalje!

Današnji tržni dan.

ne zaostaja prav nič za sobotnimi. Kmetje so pripeljali mnogo raznovrstnih živil. Zlasti lepo zaseden je bil Vodnikov trg, kamor je dospelo 18 vozov krompirja, kumarc, čebule, stročnega fižola in izredno mnogo — pravih domačih jabol, zvanih »jako-bišnice«. Deset vozov je prispelo že sinoči in so prodajalci po stari navadi bivačili kar na vozovih. Lepa zgodnja jabolka po 3 komadi za 1 Din so našla razumljivo mnogo odjemalcev. Kumarce, lepi komadi že po 1 Din, čebula se je prodajala v venci po 2 do 4 Din, stročni fižol 1 Din lep kupček, a krompir po merici od 8 do 10 Din. — Na Glavnem trgu je bilo prodajalk kakor ob sobotah. Tudi danes je prevladovalo mnogovrstno povrtje, ki se je prodajalo sledeče: Glavnata solata po 1 Din komad, endivija nekoliko dražja, takisto struščica. Zelje, glavnice po 1 do 4 Din; rdeče zelje je bilo nekoliko dražje. Paprika 3 do 4 komade za 1 Din; domače jedilne tikve 2 do 3 Din za komad, razrezane 1 Din porcija. Krompir po Din 10 merica, po kilogramih Din 1.50. Prav posebno so dominirale kumarce za vlaganje po 4—6 komadov za 1 Din. Paradižniki kg po 8 Din; malencane komad Dinar 1—2.

Od sadja je oment predvsem jabolka po 3—4 komadi za 1 Din, potem hruške 6—8 komadov za 1 Din, marelice 50 para komad. Tudi breskvice so bile redkost, zato drage: Din 1 komad. — Višnje liter Din 3, kosmulje Din 2, grozdčije Din 1.50; gozdne maline pohorske proveniencije Din 10 liter, a boročnice že po Din 1.50 liter.

Na perutninarškem trgu so briljirali piščanci po Din 35 do 65 par; kokoši komad Din 30—40, goske Din 40 do 50, račke par po Din 25—30, zajčki komad od Din 10 navzgor.

Na Trgu svobode pa se je v cenah spoznal vpliv preteče suše; seno, ki je v soboto notiralo Din 50—60, se je danes prodajalo po Din 75—80 meterški stot. Slama se je prodajala po Din 50 meterški stot. Povpraševanje, zlasti od strani vojaštva je bilo veliko, a blaga premalo. Vsega so pripeljali 26 voz sena in slame, a škupa je manjkalo. Do 11. ure je bilo prodanih 24 voz kljub višjim cenam.

Borza dela v Mariboru

išče več sobaric, služkinj in kuharic za Švico. Interesentinje naj se zgleda na Borzi dela med uradnimi urami

Planinska proslava na Klopnem vrhu.

Z naglim razmahom turisticke na našem Pohorju je nastala nujna potreba povečave že obstoječih turistovskih postojank, ker stare zgradbe že niso več zadostale sicer skromnim zahtevam turistov. Tako je tudi mariborska podružnica S. P. D. v prošli jeseni povečala planinsko kočjo na Klopnem vrhu ter isto dogotovila v toliko, da je že v minuli zimni lahko za silo služila večjemu posetu planincev-smučarjev. Dela so se letos nadaljevala ter sedaj tudi že dokončala, tako, da bo sedaj povečana kočja odgovarjala povsem zahtevam turistov. Mariborska podružnica S. P. D. bo preselila končno dograditev svoje povečane postojanke v nedeljo, dne 4. avgusta s primerno planinsko slavnostjo. Opozarjamo vse turiste na to proslavo z željo, da se v prav velikem številu udeležijo tega slavlja ter na ta način dokažejo, da vedo ceniti požrtvovalno delo podružnice. Natančnejši spored slavnosti bom objavili pravočasno.

Katastrofalna suša preti — Prekmurju

Iz Prekmurja nam poročajo, da preti od sedanjih neznosne vročine Prekmurju uprav katastrofalna suša, ki bo uničila poljske pridelke. Sploh je Prekmurje vedno zelo udarjeno z raznimi vremenskimi neprilikami. Travniki so dobili opasne razpoke, ki kar prošijo močje. Na poljih je koruza začela veneti. O pričakovani otavi pa ni govora ni, ker su travniki v nekaterih legah podobni pravcatim pogoriščem. Največ škoda pa se pozna na ajdi in prosu, ki se ne moreta razviti. Tudi potrpežljivi krompir zastaja v rasti. — Enaka poročila prihajajo tudi iz Medjimurja.

Lasten škropilnik

bi vsekakor potrebovala krčevinska občina. Mestni škropilnik opravlja svoje delo na Aleksandrovi cesti samo do tvo nice Wögerer, čeprav vozi naprej tudi mestni avtobus, ki povzroča zlasti sedaj cele oblake prahu in je postala ta nadloga že naravnost neznosna. Prebivalci Počehove oz. Aleksandrove ceste so upravičeno mnenja, da bi morala mestna občina obavljati škropljenje tudi tam, kjer vozi stalno njen avtobus. Sicer pa bi se vsekakor morala tudi krčevinska občina, ki se z vsemi štirimi brati priključka k mestu, pobrigati, da si sama nabavi lasten škropilnik, ali pa naj naprosi mestno občino za njega.

Zdravstveno stanje v Mariboru.

Od 15. do 21. julija se ni pojavil v Mariboru noben slučaj nalezljive bolezni. Res prav razveseljiv pojav za zdravstvene razmere v našem mestu.

Pri boleznih žolča in jeter,

žolčnih kamenih, žlatic, uravnava naravna »Franz-Josefova« grenčica prebavo na naravnost popoln način. Izkušnje na klinikah potrjujejo, da učinkuje do mače zdravljenje z vodo »Franz-Josef« posebno dobro, če jo mešamo s toplo vodo, izpijemo zjutraj na tešče želoce. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

Visoki gostje v Rogaški Slatini.

V Aleksandrovem domu v Rogaški Slatini ložirajo v najstrožjem inkognitu razni vodilni madžarski državniki, med temi grof Aladar Zichy, grof Apony in drugi. Včeraj so bili v družbi grofa Bombelles-a. Vodilni ogrski politiki se v našem letovišču izbirno počutijo.

Križev pot slovenske trafikantije.

Na Slomškovem trgu je imela trafiko vojna vdova gospa Kristina Mlekuš. Radi odgovori lokala je zašla v silne stiske in je bila ogrožena tudi njena že itak skromna eksistenca. V sili ji je prišlo končno na pomoč trgovec F. Gert, ki ji je dal v svoji hiši na razpolago ličen lokal, v katerega se je danes tudi že vselila.

Mizarska obrtna zadruga v Mariboru je ustanovila župniško, mesto v Slov. Bistrici in je bil na obnem zboru dne 7. t. m. izvoljen v smislu zadrugnih pravil kot zaupnik g. Jurij Kobale, mizarski mojster v Slov. Bistrici. Pod župniški okoliš spada sodni bistriški okraj.

Zdravnik dr. Jože Sekula

se je vrnil z dopusta in ordinira od 8.—9. dopoldne in od 1.—3. popoldne.

Primarij dr. Mirko Černič

ne ordinira do 21. avgusta.

Prekomerni otroški blagoslov

ZAKONI Z NENAČADNIM ŠTEVILOM OTROK.

V angleški koloniji Kenji je umrl zamorski poglavar plemena Kakayu, z imenom Kinanuzul. Listi so poročali, da so ga pokopali v navzočnosti njegovih 50 žen in 302 otrok. Znano je, da imajo zamorci zelo radi veliko otrok. Marsikateri zamorec ima nič manj kot 100 žensk in eden je nekoč s solzami v očeh obžaloval, da jih ni več kot — samo 70. Zamorski očetje imajo nedvomno, kar se tiče očetovstva, svetovni rekord. Vendar pa so tudi v Evropi na polju očetovstva zelo lepi rekordi.

Neki nad 70 let stari ruski seljak je imel 67 otrok. Nič manj kot 49 jih je izviralo od njegove prve žene. Seveda je bilo mogoče doseči to veliko število samo z dvojčki, trojčki in četvorčki. Mati je imela šestkrat dvojčke, 7krat trojčke in 4krat četvorčke. Niti enkrat ni povila samo enega otroka. Ko se je kmet po smrti te izredno plodovite žene zopet poročil, mu je druga žena povila v 8 porodih 18 otrok.

Č. 1853. pa so ugotovili v Rusiji še drug slučaj izrednega otroškega blagoslova. Neki kmet je imel v dveh zakonih 72 otrok: s prvo ženo 57, z drugo »le« 15. Tudi v tem slučaju je prišlo seveda vedno na svet po več otrok. — V preteklem stoletju je imela neka Italijanka, kar je statistično dokazano, 3 deklice in 49 dečkov, neka angleška kmetica pa 39 otrok v svoji hiši. — Comezu Risillu iz Lucasa v Španiji pa je rodila žena do 42. leta njene starosti 25 otrok, 4krat dvojčke in 1krat trojčke. Znano pa je tudi otroško bogastvo rumunskih za-

konov, v katerih 15 otrok ni nič redkega.

Leta 1840. je bilo v nekem ameriškem listu sledeče poročilo o neki rodbini v državi Connecticut: V vasi Leesville živi državljani, ki je oče 14 hčerk. Sina nikdar ni imel. Njegova najmlajša hčerka je stara sedaj 12 let, 12 hčerk je bilo poročenih in 12 jih je še živih. Zanimivo je dalje, da so se ta dekleta poročila čisto po vrsti, najprej najstarejša itd. Oče je snubačem vedno v šali pripomnil: »V moji rodbini se ne sme izbirati. Vzeti morate dekleta, ki je na vrsti, da se poroči.«

Tudi to je zanimivo. Avgusta 1927 je predsednik Zedinjenih držav, Coolidge, čestital nekemu farmerju iz Nove Karoline k očetovskemu rekordu. 72 let star farmer je imel namreč 34 otrok. Predstavili so ga parlamentu kot moža, ki je »največ storil, da dvigne silo in veličino domovine«. Ko je dobil dvajsetega otroka, se je neki poslanec obvezal, da bo vsakemu nadaljnjemu otroku do 20. leta daroval obleke. Najbrže mora imeti ta poslanec dovolj denarja, kajti sedaj mora že 14 otrokom skrbeti 20 let za obleke.

V 81. letu starosti je postal v Riversidu v Kaliforniji neki veteran v dvajseti oče. Živih je še 15 njegovih otrok. Slabše se je godilo gospoj George Burdon, ki je imela 23 otrok, pa so ji vsi kar po vrsti umrli. Bila je vsa obupana. Končno se ji je rodil še en otrok, ki je prišel na svet na potovanju iz Amerike v Anglijo in je sedaj edino veselje s tolikim otroškim blagoslovom obdarjene matere.

Trdoglavi Lenin

Francoski pisatelj Pierre Chasles je objavil v neki svoji knjigi sledečo anekdoto o Leninu:

L. 1892 je hotel priti Lenin z nekim svojim tovarišem preko Volge. Prosil je nekega kmeta, da ga prepelje na drugi breg. Kmet je bil s tem zadovoljen. Energичno pa je protestiral proti temu posestniku Areljev, ki je imel svoj parnik in se je smatral kot zakupnik za prevažanje ljudi čez Volgo. Toda Lenin se je ne oziraje se na njegove proteste odpeljal s seljakom na drugo stran. Ko sta bila že na pol poti, ju je Areljev dohitel s svojim parnikom in ju pozval, da naj se vrneta. Zaman so bili vsi Leninovi protesti. Morala sta se pokoriti. Na povratku v Samaro, kjer je bil odvetniški koncipient, je Lenin obtožil Areljeva uzurpacije prevoza. Sodno postopanje tedaj ni bilo tako enostavno, ker je bil pristojni sodnik oddaljen nad 200 km in je imel Areljev vrh tega zelo dobre zveze. Za jesen je bila razpisana razprava in Lenin je moral kreniti na dolgo pot. Čeprav se je z vsemi silami trudil, da bi se razprava končala, pa je bila radi nekih formalističnih odgodev. Areljev se je očitno trudil, da bi s ponovno odgoditvijo razprave tožitelja končno tako izmučil, da bi odstopil od tožbe.

Tretja razprava je bila razpisana za prihodnjo zimo. Zaman je mati Leninu prigovarjala, naj pusti to razpravo, ki se ga je koncem vseh koncev le malo tikala. Kljub silno ostrim zimam je odšel na dolgo pot. In je zmagal. Na razpravi je imel krasen govor, da so ga vsi občudovali. Sodnik je obsodil Areljeva na mesec dni zapora.

Pesnikovo pošteno plačilo

Neki pesnik iz pariškega umetniškega sveta ni imel nič denarja. Sklenil pa je, da se na vsak način enkrat zopet pošteno naje. In res je šel v eno največjih pariških restavracij, kjer je naročil vsa najljubša mu jedila, ki jih je tako dolgo pogrešal. Videlo se je, da je imel izboren tek in še boljši okus, kar se tiče izbiranja jedil.

Ko se je prijetno nasitil, je naročil še črno kavo in cigarete, nato pa je poklical gostilničarja. Ta je seveda takoj prihitel. Čisto razumljivo, saj je tako dobre stranke le težko dobiti.

Pesnik je zapel restavraterju najprej slavo njegovi izvrstni kuhinji. Sijajnega kuharja mora imeti, je rekel. Restavrater se je zadovoljno smehljaj in ga zagotavljal, da se ne ustraši nobenih stroškov, samo da čimbolj ustreže svojim gostom.

Beseda je dala tako besedo. In nato je vprašal pesnik restavraterja, ali se mu večkrat zgodi, da pride v njegov lokal kak ubog umetnik in izgine, ne da bi plačal.

»Ne morem se v tem oziru pritožiti,« je odvrnil gostilničar. »To se zgodi le redkokdaj, kajti predstavljate si lahko, da se v tako elegantno restavracijo taki ljudje ne upajo.«

»Kaj pa bi napravili, ako bi se vam vendarle enkrat to zgodilo?« je vprašal radovedni pesnik.

»Zgrabil bi ga, peljal k vratom, jih odprl in ga brnil na cesto,« je odgovoril restavrater.

Pesnik je vstal, vzel klobuk, stopil pred vrata, jih odprl in se tako priklonil, da je nudil njegov zadnji del telesa primerno ploskev za udarec in rekel:

»Prosim, vzemite si plačilo!«

Kralj ulomilcev pred sodiščem

Pred porotnim sodiščem v Stuttgartu se je zagovarjal te dni vlomilec Jaroslav Zahradnik iz Prage, ki je splošno znan pod imenom kralj vlomilcev. Zahradnik je sin visokega uradnika in ima za seboj silno burno preteklost. Med vojno je bil oficir, nato bančni ravnatelj, prodajalec efektov, lastnik zabavišč po velikih mestih itd. Prepotoval je vso Evropo in je izvršil vlome na Dunaju, v Berlinu, Dubrovniku, Gdansku, Katovicah itd. Zadnje vlome je izvršil na progi Frankfurt-Heidelberg-Karlsruhe in v Stuttgartu. Sodišče ga je obsodilo na šestletno ječo.

Revolucija gledaliških obiskovalcev

V Parizu je prišlo do revolucije gledaliških obiskovalcev. Njihovo število je sicer zelo majhno, zato pa so tem težji razlogi, ki so jih navedli revolucionarji v opravičilo svojega postopanja. V nekem pariškem gledališču so imeli namreč abonenti nekaterih loč pravico, da so lahko zahajali med dejanji in med pavzami v takozvani »zeleni salon«, kjer so se lahko razgovarjali in zabavali z mladimi damami. Ta privilegij so imeli abonenti loč še iz dobe pred revolucijo in ni imel noben gledalec ki ravatelj dosega poguma, da bi ga odpravil. Priti je moral šele direktor Rouche, ki je sedaj odpravil ta ostanek aristokratskih privilegijev. Razmišljeval je dolgo, na kak način bi to izvršil. Lepega dne se mu je nudila ugodna prilika. V »zelenem salonu« so se aristokratski privilegiranci tako glasno zabavali, da so motili igralce na odru. Direktor je nato kratkoma enkrat za vselej zaprl »zeleni salon«, motilce miru pa pognal iz gledališča. Njegov nastop je pri privilegiranih aristokratih izrazil silno ogorčenje in sedaj groze, da se mu bodo že osvetili. Na kak način, to se bo že videlo. Mislimo pa, da se direktorju ni treba nič bati, ker ima na svoji strani vso javnost.

Cvetke iz Bismarckove dobe

Pamet kot taka ni noben ustavno priznan činitelj.

Nemci z nobeno stvarjo ne potratijo toliko časa, kolikor s pitjem piva.

Stanje pijanosti običajno ni brez krivde. Temelji namreč na posebnem razpoloženju, na precejevanju gostne moči. Lahko pa ima svoje korenine celo v čustvu zelo priznanja vrednega patriotizma.

Zelo zanimivo bi bilo, vsaj približno dokazati, na kak način carina na živino ovira človeka v svobodnem mišljenju.

Sladkor je v prvi vrsti ustvarjen in napravljen za zavživanje, ne pa za obdavljenje.

Priznali mi boste, da delavec, ki je že 14 dni po poškodbi umrl, ni storil tega iz simulacije.

Čisto ob meji je bil jarek, ki je šel skozi vas. Nad jarkom je bil most, a brez ograje. Lepega dne se je neka branjevka iz Gleiwitza peljala s trga domov. Padla je z vozom vred v jarek in si zlomila tilnik. Šele nato je bilo sklenjeno, da se napravi na mostu ograja — toda samo na oni strani, kjer je padla ženska v jarek.

Spartansko junaštvo

Nenavadno junaštvo je dokazal te dni poročnik Sreten Jović, ki se je mudil s stotnijo prvega pešpolka v Bosilgradu. Predaval je o ročnih granatah in vzel eno v roko. Nenadoma je zapazil, da se je vžgala vžigalna vrstica. Pozval je takoj v sobi se nahajajoče vojake, naj se vležejo na tla, sam pa je skočil h oknu, da vrže granato na dvorišče. V zadnjem trenutku pa je zapazil, da je bilo pod oknom več vojakov. Ako bi vrgel granato na dvorišče, bi bili vsi vojaki v največji življenski nevarnosti. V tem obupnem položaju je poročnik Jović objel ročno granato z roko in čakal na eksplozijo. Drobci granate so junaškemu in požrtvovalnemu oficirju raztrgali in odtrgali desno roko od života in ga ranili tudi na raznih krajih telesa in na glavi. Junaštvo poročnika Jovića je napravilo na vse vojake največji vtis in spominja vsekakor na spartansko požrtvovalnost.

Vljudna Mica Kovačeva.

Natakar: »Gospod gostilničar, neki gost je pobegnil, ne da bi plačal!«

Gostilničar: »Kaj pa je imel?«

Natakar: »Samo par hrenovk.«

Gostilničar: »No ta je bil vsaj dostojen človek.«

Književnost

Ravnokar je izšla knjiga »Spravljanje, razbiranje, vlaganje, shranjevanje in razpošiljanje sadja«, spisal Jos. Priol, ravnatelj vinarske in sadjarske šole v Mariboru. 76 strani obsegajoča knjiga s 43 izvirnimi slikami stane broširana 15 Din, kdor naroči najmanj 10 izvodov skupaj; da se odpošljejo kot poštni zavitek, jih dobi pa po 12 Din. Cene veljajo s poštnino vred. — Knjigo je izdalo in jo ima v zalogi Sadjarsko in vrtnarsko društvo za Slovenijo v Ljubljani. Resljeva cesta 24/II.

Znano je, da pridelamo v Sloveniji prvovrstno sadje — zlasti jabolka — ki je imelo pred in še med vojno na svetovnem sadnem trgu velik sloves. Zadnja leta pa opažamo, da izvoz zastaja in da sloves našega sadja pojemajo. Glavni vzrok temu kvarnemu pojavu je ta, ker nas hočejo druge države, posebno pa Amerika v nekih ozirom prehiteti, oziroma so nas že prehiteli. Dandanes namreč ni dovolj, da samo pridelamo prvovrstno sadje, tudi še davno ni dovolj, da pridelamo velike množine enotnega blaga, ampak poleg vsega tega je tudi neogibno potrebno, da znamo ta pridelek tudi pravilno spraviti z drevja, ter da ga znamo po neki, v sodobni mednarodni sadni trgovini veljavni načelih pripraviti za trg. In baš v tem oziru nas z brzimi koraki prehitujejo druge države in nas na ta način odrivajo od sadnega trga.

Nujna potreba je torej, da se vsak napreden in preudaren sadjar pouči o navedenih zahtevah sadne trgovine. In poučil se bo temeljito, ako prebere in predela omenjeno knjigo našega najboljšega strokovnjaka in se brez vsakega oklevanja ravna po njegovih navodilih. Priporočamo knjigo, ki je za njeno obsežnost in opremo izredno poceni, vsakemu posamezniku, ki ima opraviti s sadjem, prav posebno pa še vsem kmetijskim organizacijam, kakor podružnicam Sadj. in vrtn. društva, podružnicam Kmetijske družbe, bralnim in izobraževalnim društvom i. t. d.

Sport

Uruguay poražen!

Kar ni uspelo še nobenemu moštvu sveta, je dosegel preteklo nedeljo bivši madžarski prvak. Ferencvarozs, ki se nahaja na turneji po Ameriki, je igral v Montevideu proti svetovnemu prvaku, reprezentanci Uruguaya in jo porazil 3:2 (3:0)!

SK Maribor — hazena odsek.

Redni treningi hazena odseka se vrše vsako sredo in petek od 18. ure naprej. Pridite vse! — Trener.

Volčja nadloga na Aljaski

Aljasko ogroža nenavadna nevarnost. Znani prerijski volkovi, coyotes imenovani, ki jih smatrajo za prednike ameriških domačih psov, so se namreč zadnja leta tako pomnožili, da groze uničiti severne jeleni in potujoče ptice, ki gnezdiijo ob reki Yukon. Vlada je izdala doselej že nad 30.000 dolarjev za uničevanje volkov. Volkovi na Aljaski žive večinoma od malih živali, preganjajo obenem v čredah tudi večjo divjačino. Zviti in pretkanl so kakor lisice. Lova na zajca se udeležita vedno po dva volka. Dočim ga eden preganja, pa pazi drugi, da zajec ne more uiti. Hočeš nočeš mora zajec dirkati sedaj sem sedaj tja, naprej in zopet nazaj, dokler končno ne omaga, nakar si volkova prav po bratovsko razdelita svoj plen.

Ni tako slabo.

Neki profesor je na svoje veliko presenečenje našel nekega svojega prijatelja iz dijaških let zaposlenega kot natakarja.

»Za božjo voljo, kako pa ste prišli k temu strašnemu poklicu,« ga je vprašal globoko presunjen.

»Saj ni tako strašno, kakor si mislite,« je odgovoril natakar, »saj hodim vendar na hrano v drugo restavracijo.«

Mihael Zevaco

Beneška ljubimca

Zgodovinski roman iz starih Benetk 124

»To se je zgodilo, gospod,« je odgovorila Leonorina hišna.

Altieri je pokimal z glavo, sedel ter prijel Leonorino roko, ki je visela izpod odeje, v svojo desnico.

Stresel se je — nemara od radosti, nemara od bolečine. Danes je prvič držal za to drobno in nežno roko; toda le bližina smrti jo je bila položila v njegovo!

Turoben molk je spremljal ta prizor.

Naenkrat pa je prekinil ta molk par jako različnih besed, ki jih je izustila Leonora.

Delirij jo je popadel iznova.

In začela je govoriti dolgo in široko, zdaj o svojem očetu, zdaj o Rolandu... Altieri je trepetal od gneva. Prosila je Rolanda odpuščanja, prisegala mu, da je njena ljubezen ostala čista in zvesta, kakršna je bila tistega davnega dne, ko sta se prvič pogledala v ljubezni.

In mahoma je nehala govoriti o Rolandu.

Zdaj je v svojem deliriju nagovorila njega, Altierija samega.

Uhajala so ji imena... Zdelo se je, da pride zdajci preko njenih ustnic vsa skrivnost zarote...

Ves blede in strašen se je Altieri obrnil k služkinjam in zarjul:

»Kaj pa delate ve tukaj? Ven! Ve jo morate in vznemirjate! Ve ste krive, da se ji blede čimdalje bolj! Ven, vam pravim!...«

Zenske, ki jih je prestrašil ta nerazložljiv izbruh jeze, so bile že zunaj, ko je on še vedno kričal, da se ne bi slišale Leonorine besede.

Ko je videl, da je ostal z njo sam, se je divje ozrl okrog sebe; nato je šel pogledat, ali ni kdo zaostal v sosednji sobi.

Vrnil se je k Leonori, sedel poleg nje ter prisluhnil, ves blede in prepaden.

Da! Govorila je o zaroti, pravila vse podrobnosti o njej in jo razkazovala natančno, vračaje se pri tem vsak trenutek k Altierijevemu imenu.

Nato pa je ravnotako nepričakovano umolknila. Zamrla je v nekaki utrujenosti. Ta hip pa je nekdo potrkal na vrata.

»Kdo je tu,« je zarohnel Altieri, planil pokonci ter potegnil bodalo.

»Zdravnik,« je odgovoril glas od zunaj.

Altieri se je oddahnil.

»Blaznim!« je dejal sam pri sebi. »Sam se bom izdal.«

Siloma se je pomiril in šel odpret.

Zdravnik, sključen starček, je vstopil in se naklonil pred mogočnim gospodom.

»Mojster,« je dejal Altieri, »gospa je padla na stopnicah, pa ji je padel nakopal hudo vročico.«

Starec je stopil k postelji in dolgo preiskoval bolnico, sklanjal se nad njo, mrmral brezvezne besede, klical na pomoč božanskega Hipokrata in se naposled vzravnaval ter pogledal generalnega kapitana.

Starec je kar okamenel in prebledel kakor smrt; njegovo obličje se je spaciilo v grozi.

Altieri se je sklanjal čezenj z golim bodalom v roki!

Če bi bila Leonora črhnila le eno besedico o svoji skrivnosti, bi bil nesrečnež izgubljen.

»Gospod,« je zamrmral... »neumljivo mi je...«

Altieri se je zakrohotal:

»Ne menite se za to, mojstre! Zdi se mi zares, da imam sam vročico in delirij. A zdaj pojdiva... spremita me!«

Vtaknil je svoje bodalo v nožnico in siloma potegnil starca, ki je bil še ves osupel in preplašen, s seboj v sosednjo sobo.

Tu se je čutil Altieri varnega.

Njegovemu obrazu se je vrnil tisti mrzli izraz, ki ga je kazal običajno.

»Ah,« je dejal zdravnik, »priznati moram, da ste me prestrašili.«

»Oprostite mi,« je rekel Altieri. »Kadar je človeku srce polno smrtnega nemira, prihajajo trenotja, ko ne ve, kaj počenja. Toda, prosim vas, povejte mi, kaj mislite.«

Starec, ki so ga te besede popolnoma pomirile, je dal najprej par nasvetov, tiščočih se dragoce-nega zdravja gospoda generalnega kapitana.

Nato je polagoma razložil gospejin položaj.

Bila je v smrtni nevarnosti; zdravnik je dejal, da je treba čuti pri njej noč in dan.

»Dobro! Čuval jo bom sam.«

»Vaša požrtvovalna skrb je vredna občudovanja, gospod generalni kapitan!«

Vrli učenec Hipokrata je nato navedel par sredstev in zdravil, ki so se zdela njemu najprimernejša, ter je hotel naposled oditi, rekoč, da se oglasi še v teku tega dne.

»Veste kaj, napravimo drugače,« je velel Altieri. »Nastanite se v tej palači; ukažem vam pripraviti stanovanje.«

Starec se je naklonil; ta ponudba se mu je videzno jako laskala.

Toda ni si mogel česa, da se ne bi nepokojno ozrl na bodalo, ki si ga je bil Altieri zopet zataknil za pas.

»Zakaj me je hotel ta človek zabosti?« se je vpraševal, ko je ostal sam v sobi, ki mu jo je bil Altieri ukazal pripraviti. »Ali ga je zares napadla hipna blaznost?«

Generalni kapitan pa se je medtem vrnil v Leonorino sobo in se zaklenil vanjo. Prej pa je poklical svojega intendanta, nekakega majordoma, ki je opravljal napol služabniško, napol vojaško službo, in mu dejal:

»Ali si videl mojstra kirurgije, ki sem ga nastanil tukaj?«

»Da, gospod.«

»Dobro. Poslušaj me torej. Če stori ta človek samo en korak iz te palače, preden jaz dovolim, si mrtev.«

Intendant je predobro vedel, da se gospod generalni kapitan le redkokdaj šali. Zato je vzel njegovo grožnjo za jako resno in je postavil stražo pred vrata ubogega zdravnika. Prepričan je bil, da vodi gospodarja edini namen, imeti zdravnika vedno pri roki, in kakor vsi prebivalci palače, je tudi on občudoval ljubezen in skrb Altierijevo, ki se ni več ganil od bolnišnice postelje.

Nikomur ni hotel dovoliti vstopa v sobo: celo zdravila je sam pripravljaval. To je trajalo pet dni in ravno toliko noči.

Bolezen se je nekako uredila; hudi delirij, med katerim je govorila na glas, je nastopal običajno zvečer okrog osme ure in je pojenjal čez par ur; sledila mu je mirnejša payza; ki je trajala približno do štirih zjutraj. Ta čas je Altieri zaklenil vrata in spal v naslanjaču spanje, ki ni bilo nič manj razburjeno, kakor spanje bolnice; kakor hitro se je Leonora le količkaj zganila, je planil ves prestrašen pokoncu.

(Nadaljevanje sledi!)

Mali oglas, ki služi v posredovalne in oglasne namene obdobja: vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Zenitve, dopisovanje in oglasni trgovskega ali reklamnega značaja: vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Oddam takoj opremljeno sobo na Aleksandrovi cesti št. 57, pritličje desno 1766

Kavarna »Parka«. Dnevno koncert ob vsakem vremenu. Igra ruski kvartet. 1765

Stanovanje obstoječe iz 2 sob, kuhinje, verande in drugih pritliklin na periferiji mesta oddam za mesečnih 500 Din. Naslov in pojasnila se dobe v realitetni pisarni K. Troha, Maribor, Aleksandrova cesta 18. 1764

Oddam prazno sobo z hrano zakonskemu paru brez otrok. Polzve se v restavraciji Narodnega doma. Marija Drčar. 1759

Čitaj in povej sosedu! Pri »Brzopodplati«, Maribor, Tattenbachovi ulici 14, se kemično čisti in strojno barva čevlje in vse usnjate predmete. Barve na izbiro z različnimi kombinacijami. 1757

Udova ali pa ločena žena, katera zna dobro kuhati in šivati, samostojno gospodinjiti in katera se tudi razume na vzgojo otroka, dobi takoj mesto pri dobrih in miroljubnih ljudeh. Naslov v upravi lista! 1757

Krasno sobo v bližini parka z dobro hrano oddam eni ali dvema dijakinjama. Klavir na razpolago. Naslov pove uprava »Večernika«. 1752

Sandale vseh velikosti, šivane kakor tudi damske, moderne sandale najbolje kupite ali naročite po meri v Mehanični delavnici čevljev in sandalov, Vrtna ul. 8, Maribor.

Škatle v vsaki velikosti in kakovosti izdeluje najbolje, najhitreje in najceneje Foto-Kompanija, Maribor, Gregorčičeva ul. št. 12. 1086

Mizarstvo pohištva Ciril Razboršek, Taborska ulica 22. Prvovrstno izdelovanje vseh vrst pohištva. Renoviranje antikvaričnega in ostalega pohištva. Cene najnižje. 297

Zaveše, mrežaste in klekljane čipke, posteljna pregrinjala, damsko perilo, senčnike, vezenine, monograme naročite najceneje pri Olgi Kosér, Ciril-Methodova 12, desno. 483

Opremljeno sobo iščem za takoj. Ponudbe na upravo lista pod »Soba«. 1736

Dajte avtomobile, motorje in kolesa strokovnjaku v popravilo. Vozili boste potem sigurno in brez defektov. Popravila se izvršujejo točno in po brezkonkurenčnih cenah. Brata Komel, mehanična delavnica, Aleksandrova c. 169. 848

Iščem s 1. oktobrom službo pomočnice pri boljši šivilji. Cenjene ponudbe na upravo »Večernika« pod šifro »Pomočnica«. 1718

Sobo in črkoslikanje izvršuje po ceni, hitro in okusno Frano Ambrožič, Grajska ul. 2. 2231

Ribež, višnje in kosmulje kupi Podravska industrija sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva 9. 1693

Hišnika ali hišnico sprejemem s 1. odn. 15. avgustom za Koroščevo 8. Enosobno stanovanje s kuhinjo na razpolago. Pismene ponudbe z navedbo rodbinskih članov je nasloviti na J. Zdravec, Središče ob Dr.

Spominjajte se CMD!

Vzorna gospodinja

vkuhava samo z Rex-aparatom raznovrstno sadje, sočivje itd., ker le v Rex-steklenicah vkuhanu sadje ohrani naravni okus. Edina zaloga v Mariboru

Ivan Kovačič

Koroška cesta 10 in Slovenska ulica 10. 1495

VELIKA PRODAJA po nižanih cenah

Nogavice, pletenine, modno blago, galanterija, parfumerija, potrebščine za šivilje in krojače.

SLAVKO ČERNETIČ, MARIBOR ALEKSANDROVA CESTA 23

KIS ZA VLAGANJE

kumarc in drugo, vinski kis, špirit, vse vrste likerjev, tropinovec, droženko, slivovko, rum, konjak itd. Na drobno! dobite po zmernih cenah edino pri trdkri Na debelo!

JAKOB PERHAVEC, MARIBOR, GOSPOSKA 9

tovarna za izdelovanje dezernih vin in sirupov. 1501

Izdaja Konzorci »Jutra« v Ljubljani: predstavnik izdajatelja in urednik: Fran Brozovič v Mariboru. Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik: Stanko Dotela v Mariboru.